

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 4 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า ปี A

(วันที่ 22 ธันวาคม ค.ศ. 2019)

พี่น้องที่รัก ในพระวรสารวันนี้ นักบุญมัทธิวเล่าให้เราฟังเกี่ยวกับการประสูติของพระเยซูเจ้าที่กำลังจะมาถึงในอีกไม่กี่วันข้างหน้า เพื่อช่วยเราให้เข้าใจเหตุการณ์นี้ดีขึ้น ให้เรามาทำความเข้าใจประเพณีการแต่งงานของชาวยิวในสมัยนั้น ซึ่งมีอยู่สามขั้นตอน

ขั้นตอนแรกเป็นการจับคู่ บ่อยครั้งในขั้นตอนนี้บิดามารดา พ่อสื่อหรือแม่สื่อ เป็นผู้จัดการทุกอย่างให้เพราะคู่บ่าวสาวยังเป็นเด็กอยู่ เราต้องเข้าใจด้วยว่าสำหรับชาวยิวการแต่งงานเป็นการรวมเป็นหนึ่งเดียวกันของญาติพี่น้องและการสืบเชื้อสายวงศ์ตระกูลมากกว่าการรวมเป็นหนึ่งเดียวกันด้วยสายสัมพันธ์แห่งความรัก ในความคิดของพวกเขาความรักเป็นเรื่องรอง คู่บ่าวสาวอาจมีก่อนหรือหลังการแต่งงานก็ได้ ไม่ใช่เรื่องสำคัญ แน่แน่นอน เมื่อกาลเวลาผ่านไปคู่บ่าวสาวสามารถมีความรักและความผูกพันกันจนสามีสามีภรรยาด้วยใจจริงได้เหมือนกัน **ขั้นตอนที่สองเป็นการหมั้น** ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่ถูกต้องตามกฎหมาย ปรกติแล้วขั้นตอนนี้มีระยะเวลาประมาณหนึ่งปี ระหว่างช่วงเวลานี้คู่บ่าวสาวยังอาศัยอยู่กับครอบครัวของตน ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ต้องการให้มีการแต่งงานเกิดขึ้น เขาก็สามารถเรียกร้องให้มีการหย่าตามกระบวนการของกฎหมายได้ การร่วมหลับนอนด้วยกันในขั้นตอนนี้ถือว่าเป็นสิ่งผิดและต้องได้รับโทษด้วยการทุบหินจนตายทั้งคู่ **ขั้นตอนที่สามเป็นการแต่งงาน** ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้าย หลังจากพิธีแต่งงานตามประเพณีเสร็จสิ้นลงแล้ว คู่บ่าวสาวสามารถใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันจนสามีสามีภรรยาได้

เรื่องราวที่เกิดขึ้นในพระวรสารวันนี้ อยู่ในขั้นตอนที่สองจึงส่งผลให้ทั้งนักบุญโยเซฟและพระนางมารีย์ตกที่นั่งลำบาก นักบุญโยเซฟกำลังเผชิญหน้ากับสถานการณ์เลวร้ายไม่ต่างจากหนีเสือปะจระเข้ เพราะนอกจากท่านจะตกใจเมื่อพบว่าคู่หมั้นของตนตั้งครรภ์โดยที่ท่านไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยแล้ว ท่านอาจจะถูกกล่าวหาจากผู้ไม่ทราบข้อเท็จจริงว่าทำผิดประเวณี เพราะได้ร่วมหลับนอนกับคู่หมั้นของตนก่อนแต่งงานอีกด้วย ส่วนพระนางมารีย์ ดูเหมือนว่าจะอยู่ในสถานการณ์ที่ลำบากมากกว่านักบุญโยเซฟเสียอีก เพราะนอกจากพระนางจะต้องอธิบายให้นักบุญโยเซฟเข้าใจให้ได้ว่าพระนางตั้งครรภ์ด้วยพระอานุภาพของพระจิตเจ้า พระนางยังต้องรอลุ้นอีกว่านักบุญโยเซฟจะเชื่อเรื่องแบบนี้หรือไม่? ถ้านักบุญโยเซฟโกรธและปฏิเสธพระนาง อะไรจะเกิดขึ้น? เพราะการที่คู่หมั้นของตนตั้งครรภ์โดยการกระทำของคนอื่นอาจทำให้นักบุญโยเซฟรู้สึกว่าคุณเสียเชิงชายและได้รับการดูถูกและเยาะเย้ยจากชายหนุ่มคนอื่น ๆ ในหมู่บ้านก็ได้ ถ้าเป็นอย่างนี้ แน่แน่นอน พระนางมารีย์ต้องถูกทุบหินจนตายอย่างไม่ต้องสงสัย

อย่างไรก็ตาม นักบุญโยเซฟไม่ใช่คนธรรมดา ท่านเป็น **“ผู้ชอบธรรม”** (มธ 1:19) และมองพระนางมารีย์ไม่ใช่ในฐานะคนธรรมดาคนหนึ่ง ท่านไม่ต้องการฟ้องหย่าพระนางอย่างเปิดเผย เพราะถ้าท่านทำเช่นนั้น พระนางจะต้องได้รับโทษสูงสุด อย่างไรก็ตาม กฎโมเสสเรียกร้องให้ฝ่ายชายหย่าภรรยาของตนภายใต้สถานการณ์แบบนี้ นี่เป็นหน้าที่ของนักบุญโยเซฟและท่านกำลังปฏิบัติตามกฎนี้ แต่ด้วยความสงสารคู่หมั้น ท่านอยากจะถอนหมั้นอย่างเงียบๆ นั่นคือ ต่อหน้าพยานสองคนและไม่มีการปรับสินไหมใดๆ ทั้งสิ้น ขณะที่ท่านกำลังคิดจะดำเนินการเรื่องนี้ ทูตสวรรค์ได้มาเข้าฝันและบอกให้ท่านรับเอาพระนางมารีย์มาเป็นภรรยาตามประเพณีต่อไป เพราะบุตรที่จะเกิดมาได้ปฏิสนธิด้วยพระอานูภาพของพระเจ้า ไม่มีชายอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง และบุตรคนนี้จะได้รับนามว่า **“เยซู”** ซึ่งแปลว่า **“องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยให้รอดพ้น”** (เทียบ มธ 1:21) ทั้งนี้เพราะพันธกิจของพระองค์คือ การช่วยประชากรของพระเจ้าให้รอดพ้นจากการเป็นทาสของบาปและความตายตลอดนิรันดร

ในฐานะเชื้อพระวงศ์ของกษัตริย์ดาวิด เมื่อนักบุญโยเซฟรับเอาพระนางมารีย์มาเป็นภรรยาของตน ท่านก็กลายเป็นบิดาตามกฎหมายของพระเยซูเจ้าผู้ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ทันที ซึ่งส่งผลให้พระเยซูเจ้าได้ชื่อว่า **“โอรสของกษัตริย์ดาวิด”** (มธ 20:30) อย่างถูกต้อง ในบทอ่านที่สองนักบุญเปาโลยืนยันเช่นกันว่าท่านกำลังประกาศข่าวดีของพระเจ้า **“เกี่ยวกับพระบุตรของพระองค์ ซึ่งโดยธรรมชาติมนุษย์ ทรงบังเกิดในเชื้อสายของกษัตริย์ดาวิด และโดยทางพระจิตเจ้าผู้บันดาลความศักดิ์สิทธิ์ ทรงได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นพระบุตรผู้ทรงอำนาจของพระเจ้าโดยการกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตาย พระองค์คือพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”** (รม 1:3-4)

น่าสังเกตว่านักบุญมัทธิวชี้ให้เราเห็นว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของพระเยซูเจ้าเป็นการทำให้คำทำนายในพันธสัญญาเดิมสำเร็จไปด้วยการอ้างถ้อยคำของประกาศถึง 11 ครั้ง ในพระวรสารวันนี้ ท่านอ้างถ้อยคำของประกาศอิสยาห์ที่ว่า **“หญิงพรหมจารีจะตั้งครรภ์และจะคลอดบุตรชาย”** (มธ 1:23) และบุตรชายคนนี้จะได้รับนามว่า **“อิมมานูเอล”** ซึ่งนักบุญมัทธิวแปลว่า **“พระเจ้าสถิตกับเรา”** (มธ 1:23) การบังเกิดของพระเยซูเจ้าทำให้การสถิตของพระเจ้าท่ามกลางเรากลายเป็นความจริง

พี่น้องที่รัก ก่อนเสด็จสู่สวรรค์เพื่อกลับไปหาพระบิดา พระเยซูเจ้าได้ตรัสกับบรรดาอัครสาวกของพระองค์ว่า **“จงรู้เถิดว่าเราอยู่กับท่านทุกวันตลอดไปตราบจนสิ้นพิภพ”** (มธ 28:20) จากวันนั้นจนถึงวันนี้ พระองค์ยังทรงเป็น **“อิมมานูเอล”** สำหรับเราเสมอ และนี่คือเหตุผลอันหนึ่งที่เรายังคงเฉลิมฉลองการบังเกิดของพระองค์เรื่อยมาอย่างต่อเนื่องจนเข้าสู่ปีที่ 2019 แล้วในปีนี้ เราต้องไม่ลืมว่าโดยทางพระศาสนจักรซึ่งเป็นพระวรกายทิพย์ของพระองค์ พระเยซูเจ้ายังคงประทับอยู่ให้เราเห็นทั้งในคำพูดและการกระทำ ยิ่งกว่านั้น ศีลมหาสนิทถือว่าการเฉลิมฉลองการประทับอยู่ของพระองค์ท่ามกลางเราด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เราต้องเข้าใจด้วยว่าประสิทธิผลของการประทับอยู่ดังกล่าวนี้ขึ้นอยู่กับความเป็นหนึ่งเดียวของเรากับพระองค์เองและคำสั่งสอนของพระองค์ที่เรานำมาใช้ในการดำเนินชีวิตด้วย ขอพระกุมารเยซูเจ้าบังเกิดใหม่อีกครั้งหนึ่งในดวงใจของเราและเป็น **“อิมมานูเอล”** สำหรับเราแต่ละคนเพื่อว่าคริสต์มาสปีนี้จะมีความหมายอย่างแท้จริงสำหรับชีวิตของเรา **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**